

Donders waar zijn ze?

Wim van de Heuvel begon in 2006 met het uitvoeren van zaklampinventarisaties en was samen met Jelger Herder ook van de partij bij de uitvoering van het methodologisch onderzoek. Dit gebeurde in een traject dat hij in 2006 ook bezocht had. Ze troffen een verassend aantal vissoorten aan tijdens de maandelijkse schijnrondes. Maar geen rivierdonderpad. Hieronder zijn relaas.

Samen met Jelger Herder heb ik twee trajecten langs de Maas onderzocht in het kader van het methodologisch onderzoek: het ene in de oever van de Maas bij de stadsmuur van Grave die ik in 2006 ook beschenen heb, het andere in de monding van de Kroonbeek die in de Niers uitkomt. In deze prachtige stroom was iedere avond rivierdonderpad te vinden. Onze ogen werden er gestreeld door een ijsvogel die zijn rustplaats had boven de beek. En de laatste ronde zagen wel zelfs een beekprik!

Op het Maastraject bij Grave bleken de veranderingen sinds 2006 groot. Deze plaats was in 2006 een walhalla voor rivierdonderpad. Maar zou de soort er nog zitten met al die exotische grondels? In de auto op weg naar Grave bespreken we wat we aan gaan treffen; zeker zwartbekgrondel, Kesslers grondel, baars, blankvoorn en snoek. Met goede hoop betreden we het traject, met een klembord in de hand, formulier alvast voorbereid. Ik tel 61 zwartbek, 33 Kesslers, 25 blankvoorn maar geen rivierdonderpad. Op de achtergrond lallende dronken geluiden vanuit de kroeg, het wordt na een tijdje wat rustiger en na de helft van het traject kom ik Jelger tegen. En, een rivierdonderpad gezien? Jelger: "mmh, misschien een vluchtende", terwijl we allebei weten dat ze eigenlijk nooit vluchten. En zo stapelen de avonden zonder rivierdonderpad zich op. We zagen er geen meer, ja misschien een vluchtende

Rivierdonderpad, beekprik en ijsvogel. (Foto's: Jelger Herder)